

РЕШЕНИЕ

№ 21157

гр. София, 24.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 14.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6861** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България.

Делото е образувано по жалбата от Б. С. – гражданин на Република С. М., против издадената от началника на Отдел „Миграция“, при Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № УРИ 5392 ПАМ-1367/18.06.2024 г., с която е постановена по отношение на оспорващия принудителна административна мярка „отнемане на правото на пребиваване в РБ“ и е определен 30-дневен срок за доброволно напускане на страната.

В съдебното производство жалбоподателят не се явява и не е представляван от редовно упълномощения адвокат С. В. Х., от АК - К.. С жалбата и впоследствие не е заявено искане за присъждане в полза на жалбоподателя, на разноси за водене на делото.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, за което е представил и писмен отговор.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на доказателствата, съставляващи представената от ответника административна преписка и приети по делото без оспорване, намира за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Тогава, когато поведението (статуса) на чужденци, получили съответни разрешения да пребивават временно или постоянно на територията на страната не съответства на въведените със ЗЧРБ изисквания, компетентните административни органи (чл. 44, ал. 1) постановяват предвидените с чл. 39а, ал. 1 мерки за административна принуда.

В оспорената Заповед № УРИ 5392 ПАМ-1367/18.06.2024 г. началникът на Отдел „Миграция“ - СДВР се позовава само на мотивите, изложени в Докладна записка, рег. № УРИ 513р-58374/07.06.2024 г. (л. 15 от делото), подписана от полицейски инспектор в същия отдел, като не излага самостоятелни мотиви. С докладната записка се твърди, че на 07.06.2024 г. е проведена беседа с българския гражданин Л. П. С. – съпруга на чуждия гражданин Б. С.. Същата „обяснила“, че: не живее със съпруга си в едно домакинство „от около година; двамата са във фактическа раздяла и предстои да подаде искова молба за развод, както и да заведе дело срещу С. за домашно насилие, заплаха и изнудване; същият е сключил брак с нея, с цел да получи разрешение за пребиваване в РБ.

Съдът приема, че оспорената Заповед № УРИ 5392 ПАМ-1367/18.06.2024 г. е материално и процесуално незаконосъобразна, макар да е издадена от компетентен административен орган.

Процесната ПАМ „отнемане на правото на пребиваване в РБ“ е наложена с оспорената Заповед № УРИ 5392 ПАМ-1367/18.06.2024 г., с цифрово изписване правните основания на чл. 39а, ал. 1, т. 1 и чл. 40, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 3 ЗЧРБ. ПАМ „отнемане на правото на пребиваване в РБ“ се налага на основание чл. 40, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ – „когато са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 20 – 22 и 26, както и в случаите по чл. 26, ал. 3“. Използването от началника на Отдел „Миграция“ – СДВР основание, по смисъла на чл. 26, ал. 3 предполага установяване и доказване (арг. чл. 35, чл. 36 АПК) на твърдението, че Б. С. е сключил брак с българския гражданин Л. П. С. „единствено с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи режима на чужденците в Република България, и получаване на разрешение за пребиваване“. Освен цитираната докладна записка и обясненията на съпругата, на които ответникът безкритично се е доверил, в представената административна преписка няма други данни и доказателства в тази насока. От това следва, че издателят на заповедта не е изяснил обективно и всестранно, предвид материалноправните основания на чл. 40, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 3 ЗЧРБ релевантните за случая факти и обстоятелства. Съобразяването с тези изисквания е част от съдържанието на оперативната самостоятелност, с която несъмнено е разполагал ответникът. Съдебният контрол върху тази самостоятелност се ограничава до установените с чл. 169 АПК правомощия, но административният орган е задължен да изясни всички, релевантни за случая факти и това задължение за случая не е било изпълнено. По тази причина Съдът приема, и че заповедта не съдържа конкретни и ясни мотиви, които да обосновават постановяване на ПАМ. Този дефицит на мотиви и на доказателства затруднява осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност.

Издадената от началника на Отдел „Миграция“, при Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № УРИ 5392 ПАМ-1367/18.06.2024 г. подлежи на отмяна, на основанията, по смисъла на чл. 146, т. 3, т. 4 АПК.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. чл. 1, чл. 143, ал. 1 АПК,
Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ жалбата от Б. С. – гражданин на Република С. М. издадената от началника на Отдел „Миграция“, при Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № УРИ 5392 ПАМ-1367/18.06.2024 г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: